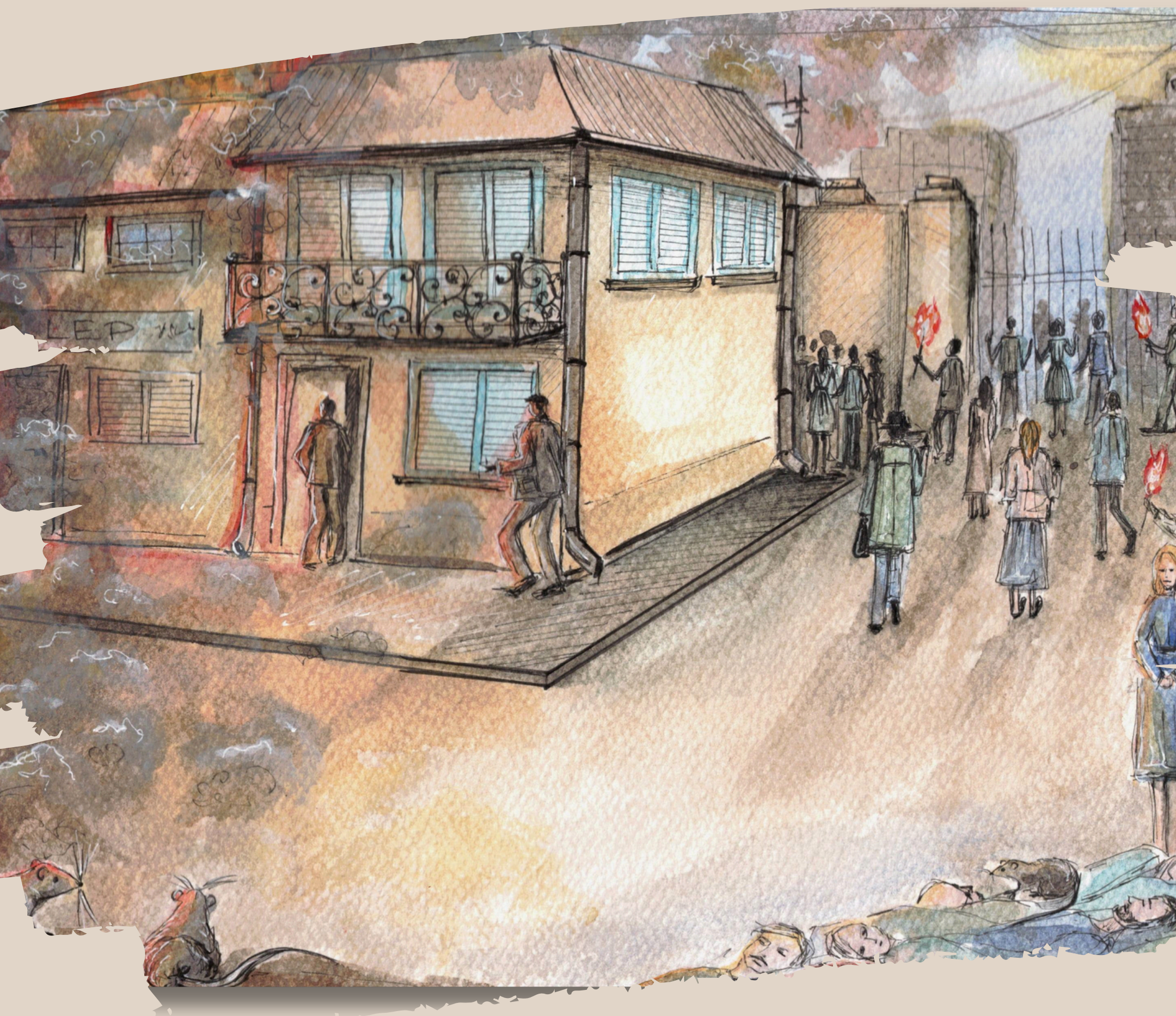

PYTANIE JAWNE

57.

**Czy możliwa jest
przyjaźń w sytuacjach
skrajnych?**

**Omów zagadnienie na
podstawie Dżumy
Alberta Camusa. W swojej
odpowiedzi uwzględnij
również wybrany
kontekst.**

Wstęp

Przyjaźń to relacja oparta na wzajemnym zaufaniu, wsparciu i lojalności. Przyjaźń i miłość to dwa najważniejsze filary naszego życia. Przyjaźń daje poczucie bezpieczeństwa. Buduje świadomość, że jest w naszym życiu ktoś, na kogo zawsze możemy liczyć. Czasami największe przyjaźnie rodzą się w najbardziej trudnych sytuacjach.

Teza

Przyjaźń w skrajnych sytuacjach jest możliwa, a wszelkie trudności powodują, że nabiera jeszcze głębszego sensu i staje się kluczowym elementem przetrwania oraz działania bohaterów literackich.

Argument:

Dżuma uczy ludzi pokory, a trudne warunki łączą ludzi, którym przyświecają podobne idee. Tak było z doktorem Rieux i Tarrou. Mężczyzn dzieli wszystko – od charakterów po życiowe doświadczenia, ale łączy ich wspólny cel, którym jest ratowanie zdrowia i życia mieszkańców Oranu. Rieux jest lekarzem i kieruje się nie tylko empatią, ale i zawodową etyką. Tarrou chce być inny niż jego ojciec, chce zadośćuczynić krzywdom, które ów ojciec – prokurator wyrządził innym ludziom.

Różne motywacje bohaterów nie przeszkadzają im we wspólnym organizowaniu akcji ratunkowych i wzajemnym wspieraniu się w trudnych chwilach. Obaj potrafią wykrzesać z siebie energię i siłę, by działać, pomimo osobistych dramatów. Ich przyjaźń jest prawdziwa, bo sprawdzona na polu walki z epidemią. Obaj udowadniają, że ekstremalne warunki mogą sprzyjać narodzinom najtrwalszych przyjaźni. Gdy Tarrou umiera, Rieux odczuwa niewyobrażalny ból i stratę, choć na co dzień styka się ze śmiercią. To pokazuje, jak silna więź może połączyć ludzi w mało przyjaznych czasach.

Kontekst

Wojna – to kolejne ekstremalne doświadczenie, które potrafi rodzić prawdziwe przyjaźnie. Taka przyjaźń połączyła Cezarego Barykę i Hipolita Wielosławskiego. Cezary Baryka miał za sobą wiele trudnych doświadczeń. Stracił najbliższych i był zupełnie sam. Hipolita Wielosławskiego poznał na studiach. Młodzi mężczyźni zbliżyli się do siebie, biorąc udział w wojnie polsko-bolszewickiej.

Cezary uratował życie młodemu Wielosławskiemu podczas potyczki w okolicach Łysowa.

Wielosławski wpadł w ręce bolszewików, którzy pobili go i poranili bagnietami, a następnie porzucili w lesie. Baryka go odnalazł i zaniósł na własnych plecach do obozu. Od tego czasu byli niczym bracia. Spali pod wspólną derką i dzielili się jedzeniem. Niedługo po wycofaniu się bolszewików, Hipolit i Cezary zostali zwolnieni ze służby.

Wielosławski zaprosił Barykę do swojego majątku w Nawłoci i marzył, że przyjaciel poślubi lubianą przez wszystkich Karolinę Szarłatowiczównę.

Zakończenie

Arystoteles, uznawał przyjaźń za jedną z cnót. Horacy pisał o przyjaźni tylko idealistycznie: to „połowa duszy mej”. Opisywanie, czym jest przyjaźń byłoby uproszczeniem. W przyjaźni najważniejsze są lojalność i szczerść, bo to te cechy budują zaufanie, które jest fundamentem przyjacielskich relacji. Przyjaźń to troska o drugiego człowieka, podobny sposób myślenia, wspólne cele i ideały. Najlepszym sprawdzianem dla przyjaźni są trudne sytuacje – zgodnie z powiedzeniem „prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie”.